

[Thor Pedersen]

skæftige sig med end at betjene den lovgivende forsamling, det må helt klart være i folkestyrets ånd.

Når jeg stillede spørgsmålet om hr. Ralf Pittelkow, var det med et beskedent håb om, at det var muligt at fortælle, hvad det især er, hr. Ralf Pittelkow kan, som man i øvrigt ikke allerede kan i Statsministeriet. Jeg opfatter det som en klar desavouering af personalet i ministeriet, siden man er nødt til at hente udefineret forstærkning udefra.

Så vil jeg også gerne sige, at det er misinformation af Folketinget at sige, at andre regeringer har ansat personer af samme charge tidligere, altså med aflønning på egentligt chefniveau. Der har været fortilfælde – vel i alt fire gennem de sidste 20 år – hvor man har ansat medarbejdere til informationsopgaver; men jeg er ikke bekendt med andre ansættelsesformer, heller ikke når det gælder den medarbejder, der i sin tid blev ansat i Arbejdsministeriet under daværende arbejdsminister Henning Dyremose.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Ud over hr. Thor Pedersens personlige, subjektive vurderinger var jeg lidt i tvivl om, hvori spørgsmålet bestod; jeg opfattede det, som om man spurgte, om jeg betragtede det som en desavouering af mit øvrige personale. Det gør jeg naturligvis ikke, lige så lidt som jeg går ud fra, at den tidligere regerings ministre har betragtet det som en desavouering at hente dygtige medarbejdere ind.

Jeg kan ikke gøre andet for at tilfredsstille hr. Thor Pedersens interesse end endnu en gang at konstatere: Jeg ønskede at tilknytte en medarbejder til mit personale i Statsministeriet, og derved bliver det.

Thor Pedersen (V):

Jamen så må jeg spørge statsministeren på en anden måde: Hvilken forudsætning har statsministeren for at vurdere kvaliteten blandt personalet i Statsministeriet, så man med klar røst kan sige til Folketinget, at man ønsker at styrke den? Der må vel være en viden om mulighederne. Og hvorfra har statsministeren den forudfattede mening, at Statsministeriet har brug for Ralf Pittelkows kvalifikationer, som statsministeren ikke vil delagtiggøre os i?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan henholde mig til det svar, jeg allerede har givet hr. Thor Pedersen. Der er foretaget en fornuftig afvejning, og det er som sagt en beslutning, jeg selv har truffet; jeg finder den helt rigtig, og jeg er helt overbevist om, at den også i det praktiske arbejde vil vise sig at blive til stor gavn for min og regeringens indsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 548

7) Til *statsministeren* af:

Thor Pedersen (V):

»Hvad er det, statsministerens tidligere personlige sekretær kan – som Statsministeriets øvrige personale ikke kan – siden statsministeren overfører hende fra aflønning af Socialdemokratiets partikasse til aflønning af statskassen?«

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil henvise til mine bemærkninger til svaret på spørgsmål nr. S 547 for så vidt angår min sekretær, som jeg har haft et godt og mangeårigt samarbejde med, samt til mit svar på spørgsmål nr. S 369 den 10. februar 1993 her i Tinget. Vedkommende indgår i øvrigt i et fortræffeligt samarbejde med de øvrige dygtige medarbejdere i sekretariatet som led i den forøgede aktivitet, der er fulgt med den nye regerings arbejde i Statsministeriet.

Thor Pedersen (V):

Nu forstår jeg på statsministerens svar, at forudsætningen for ansættelse er, at man gennem mange år har haft et nært og tillidsfuldt samarbejde med de pågældende personer. Men mener statsministeren, at det er rimeligt, at ministre bestyrker statsforvaltningen med de venner og bekendte, som man har haft gennem mange år, fordi man har haft et tillidsfuldt samarbejde? Eller er opgaven ikke at ansætte folk med særlige faglige kvalifikationer til at løse de opgaver, der ligger under ressortministeriet, også Statsministeriet?

Og så må jeg spørge: Mener statsministeren ikke, at Statsministeriet i forvejen er i besiddelse af kvalificerede overassistenter, der kan skrive på maskine, tage diktater og klare de opgaver, man skal klare for en statsminister?